

Inhoudsopgave: Auteur: A.K. Koch

Verhaal I – Omerta

Pagina: 5 - 54

- Porlezza 1969
- Porlezza 2005
- Gino
- Porlezza 1965, De aankomst
- Porlezza 2012, Marco's verjaardag
- Porlezza 1966, Intrek in de villa
- Porlezza 2013, Ontslag uit het ziekenhuis
- Porlezza 1966, De reikende arm van de familie
- Maria
- Porlezza 1968, Sylvia
- Thuiskomst
- Porlezza 19 december 1968, De brief
- Afscheid
- Porlezza 20 december 1968, Vuoto il sacco
- Porlezza 21 december 1968, Ancora...

- Porlezza 22 december 1968, La fine
- Porlezza 25 december 1968, La fine di tutto
- Nederland 2022
- Drie weken later
- Pizzeria Buon gusto, Porlezza
- Drie weken later

Verhaal II – De Poppenspeler

pagina: 56 - 67

- De poppenspeler

Omertà

(*zelfst. naamw.*)

Zwijgplicht binnen
de maffia: een cultuur
van stilzwijgen en het
bewust verzwijgen van
fouten en misstanden.

Porlezza 1969

Lieve Maria, ik schrijf u om u te vertellen dat uw dochter Giulia onze wereld heeft verlaten. Ons samenzijn op deze prachtige berg heeft haar gedachten doen dwalen. Bij het ochtendgloren trof ik haar levenloos in de schuur aan. Bij het aanmaken van de kachel heeft ze de hand aan zichzelf geslagen. Ik treur in stilte.

Weet dat ik haar mis.

Hoogachtend, Ginello Barelli.

Met een vloeiende beweging liet hij het kettinkje in de envelop glijden en vouwde hem dicht. De vlam van de kaars op zijn bureau flakkerde heen en weer en wierp een golvend lichtpatroon over de muur. Automatisch schoof hij de kandelaar wat verder op zijn bureau. Buiten was het inmiddels donker geworden.

Uit de bovenste la van zijn bureau haalde hij een rode lakstaaf tevoorschijn. De stempeldoos zette hij binnen handbereik. Met gestrekte hand verwarmde hij de lakstaaf boven de vlam van de kaars. De zoete geur van warme lak drong zijn neus binnen. Hij inhaleerde diep, intens genietend van het moment. Het was de geur die hij met afronding associeerde.

Zijn blik volgde de vloeibaar geworden druppel die traag op het dichtgevouwen papier viel. Met ferme druk plaatste hij de stempel in het midden van de druppel. In sierlijke letters stonden zijn initialen GB in de lak gedrukt.

Het voelde als een afgerond geheel nu de brief verzegeld was.
De beslissing was genomen. Morgen zou hij hem posten in het dorp,
waarna hij zou vertrekken om nooit meer terug te keren.

Als het kwaad niet verdwijnt, moet je zelf vertrekken.

Se il male non se ne va, devi partire se stesso.

Porlezza 2005

“Uw vader is nooit vertrokken.”

“Hij is hier op zijn land gevonden.”

“Het dak stond in brand.”

“Ze troffen hem liggend onder een afgebroken deur van de schuur
aan.”

“Eenmaal bevrijd, bleek hij te zijn overleden.”

De notaris schraapte zijn keel en ging verder.

“Ze hebben zijn vingers moeten breken om de afscheidsbrief los te
krijgen.”

Gino knikte kort naar de notaris en keek neutraal het terrein rond. Zijn
ogen bleven wat langer rusten op het gat in het dak. Hij kende de
verhalen die rondgingen over zijn vader, over een explosie in de
schuur, wetende dat Italianen graag overdreven.

“En nu is dit land van u, met alles wat erop staat”, zei de notaris
terwijl hij Gino de akte in een enveloppe overhandigde. Gino
bedankte de man kort, waarop de notaris op zijn Vespa stapte en